

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76Ek/2679/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121428692
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121428692.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX G., zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o., so sídlom Martina Granca 3618/44, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821, proti povinnému: U. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. nad B. XXX, XXX XX M. nad B., o vymozenie pohľadávky oprávneného vo výške 26.707,03 Eur s prísl., o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 76Ek/2679/2021 zo dňa 10.08.2021, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 10.08.2021, sp. zn. 76Ek/2679/2021 vydané vyšším súdnym úradníkom, z r u š u j e v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 27.07.2021, domáhal od povinného vymozenia pohľadávky vo výške 26.707,03 Eur s prísl., a to na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, vydaného Ing. Milošom Valachom, ad hoc rozhodcom, pod sp.zn. RD/10/2021 dňa 19.04.2021, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 30.04.2018.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 10.08.2021 rozhodnutie, ktorým návrh na vykonanie exekúcie zamietol a trovy exekučného konania mu nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 53 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 166a ods. 1, § 167a ods. 3, § 167f ods. 1, 2 a § 199 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“) a tým, že pohľadávka oprávneného je v dôsledku oddĺženia a konkurzu na majetok povinného nemožno viesť exekúciu. Lustráciou vykonanou v Obchodnom vestníku zistil, že uznesením Okresného súdu Nitra, sp. zn. 28OdK/113/2020 zo dňa 05.05.2020, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 90/2020 dňa 13.05.2020 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka, ktorý je v tomto konaní povinným. Predmetným uznesením súd zbavil povinného (dlžníka) všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze a to v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Oznámením správcu zverejneným v Obchodnom vestníku č. 230/2020 dňa 30.11.2020 došlo k ukončeniu konkurzu vyhláseného na majetok povinného z dôvodu, že bol splnený rozvrh výťažku. Správca na dopyt súdu uviedol, že oprávnenému zaslal v súlade s §167l ods. 4 ZoKR oznámenie o vyhlásenom konkurze, ktoré bolo oprávnenému riadne doručené dňa 18.06.2020. Exekučný titul, na podklade ktorého sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní, bol vydaný dňa 19.04.2021 a nadobudol vykonateľnosť dňa 30.04.2021, avšak samotná pohľadávka vznikla ešte pred vyhlásením konkurzu (rok 2017), keďže v zmysle § 120 ods. 2 ZoKR sa vznikom pohľadávky zo súkromnoprávneho vzťahu rozumie okamih vzniku práva na plnenie podľa § 488 Občianskeho zákonníka bez ohľadu na to, či už nastal čas plnenia. Pohľadávka oprávneného tak spadala do kategórie pohľadávok, ktoré možno uspokojiť iba v konkurze podľa § 166a ods. 1 ZoKR. Skutočnosť, že došlo k ukončeniu konkurzu na majetok povinného nemá na uvedené konanie žiadny vplyv, nakoľko nedošlo

k zrušeniu výroku o oddĺžení, a teda oddĺženie povinného v zmysle uznesenia Okresného súdu Nitra, sp. zn. 28OdK/113/2020 zo dňa 05.05.2020, naďalej trvá. Vyšší súdny úradník pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil, že neboli splnené podmienky, aby súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie, a to z dôvodu oddĺženia povinného, po ktorom nie je možné v zmysle ustanovenia § 167f ZoKR na majetok patriaci dlžníkovi začať ani viesť exekučné konanie a už začaté konanie by muselo byť zastavené. Preto v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol. Vzhľadom ku skutočnosti, že došlo k zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, kde účastníkom konania je iba oprávnený a konanie trpí vadou, pre ktorú súd poverenie na vykonanie exekúcie nevydal, o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

3/ Proti uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal oprávnený sťažnosť, nakoľko pohľadávku priznanú exekučným titulom považoval za nedotknutú podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR, a ktorú je možné naďalej voči povinnému uplatňovať počas, aj po skončení jeho konkurzného konania. Okrem toho vznikla až po skončení osobného konkurzu povinného, teda jedná sa o novú pohľadávku, ktorej v exekučnom konaní nič nebráni. Konajúci súd nesprávne stotožnil exekvovanú pohľadávku oprávneného (náhradu škody podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka) s minulým záväzkom spoločnosti KROVBER s.r.o., ku ktorému povinný pristúpil ako solidárny ručiteľ (ručenie podľa § 303 Obchodného zákonníka). Náhrada škody podľa exekučného titulu vznikla až jej judikovaním v rozhodcovskom rozsudku sp. zn. RD/10/2021 ako náhrada škody za konanie povinného ako konateľa spoločnosti KROVBER s.r.o., súvisiace s porušovaním odbornej starostlivosti. Uvedená spoločnosť je nemajetná a nefunkčná a z jej majetku nie je možné pohľadávku vymôcť. Preto vzniklo oprávnenému právo si takúto náhradu škody vymáhať od povinného aj v súlade s § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Toto bol v súlade s § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z .z. predmet rozhodcovského konania sp. zn. RD/10/2021.

4/ Právomoc rozhodcovského súdu bola medzi oprávneným a povinným, ako konateľom spoločnosti dlžníka KROVBER s.r.o. dohodnutá už v základnej rozhodcovskej zmluve tak, že táto platí aj na „vznik iného právneho stavu“ t.j. vrátane situácie uplatnenia náhrady škody voči štatutárovi spoločnosti podľa Obchodného zákonníka.“ Povinný v rozhodcovskom konaní nepodal žiadnu námietku a ani nevyužil možnosť procesnej obrany alebo útoku. Z toho dôvodu je skutočnosť, že škodu spôsobil úmyselne, preukázaná aj priamo podľa § 17a v spojení s § 51 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z .z. s použitím § 151 ods. 1 CSP. Rozhodcovský súd v odôvodnení rozhodcovského rozsudku potvrdil skutočnosť, že povinný spôsobil svojmu veriteľovi škodu špekulatívnym a úmyselným konaním. Náhrada škody voči fyzickej osobe štatutára spoločnosti dlžníka podľa § 135a ods.5 a § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka je vždy škoda, ktorá bola spôsobená úmyselným konaním štatutára spoločnosti dlžníka. Vždy je zásadná otázka, o aký druh pohľadávky (náhrady škody) sa u povinného jedná. Pri hľadaní odpovede na to, či exekvovaná pohľadávka je, alebo nie je pohľadávkou nedotknutou, mal by dať odpoveď samotný exekučný titul. Pokiaľ táto odpoveď je obsiahnutá v exekučnom titule, je exekučný súd povinný v súlade s 194 CSP takúto odpoveď brať ako vec prejudiciálnu. Iba v prípade, že by v exekučnom titule táto otázka nebola vôbec posudzovaná, tak by vzniklo právo exekučnému súdu o takejto otázke osobitne rozhodnúť. Uvedené vychádza z logiky obsahu záväznosti rozhodcovského rozsudku aj voči všeobecnému súdu, k čomu poukázal na § 35 zákona č. 244/2002 Z .z., dôvodovú správu k nemu v znení účinnom od 01.01.2015 a uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3MCdo 11/2010. Pohľadávka judikovaná podľa § 135a ods. 5 alebo § 194 ods. 9 je nedotknutá pohľadávka podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR, pokiaľ takto bude v exekučnom titule rozhodnuté. Také zisťovanie vyplýva i z postupu zverejnenom Ministerstvom spravodlivosti SR k aplikácii § 166 ods. 1 ZoKR, ktorý je zverejnený na webovej stránke MS SR. ZoKR pri osobných konkurzoch zásadne rozlišuje či sa jedná o dlžníka podnikateľa alebo o dlžníka nepodnikateľa. Zákonodarcu pri koncipovaní novely ZoKR zákon doplnil o možnosť oddĺženia a konkurzu pre fyzickú osobu, ktorá v zmysle dôvodovej správy v prvom rade smerovala k vyriešeniu osobných bankrotov fyzických osôb nepodnikateľov. Určite nebolo zámerom zákonodarcu umožniť špekulatívnym podnikateľom, aby sa schovávali za ZoKR a unikali od svojej zodpovednosti za obchodné pohľadávky alebo náhrady škody súvisiace s ich podnikaním. Zákon priamo uvádza, že pokiaľ požiada o oddĺženie fyzická osoba - podnikateľ alebo štatutár obchodnej spoločnosti, je konkurzný súd povinný na jeho návrh prihliadať prísnejšie s cieľom odhaliť jeho prípadný úmysel takto znevýhodniť svojich obchodných veriteľov.

5/ K rozsahu prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019 a k možnosti preskúmať nespotrebitel'ské rozhodcovské rozhodnutie zo strany exekučného súdu na nálezy Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 22/2020-67 zo dňa 13.05.2020 a sp. zn. IV. ÚS 139/2021-81 zo dňa 13.07.2021.

6/ Konajúci súd zároveň nerešpektoval právny názor vyslovený v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 63/2019-22 zo dňa 06.03.2019, podľa ktorého „Exekučná pohľadávka oprávneného je náhrada škody, ktorú povinný spôsobil svojím úmyselným konaním. Takáto pohľadávka je podľa § 166c ods. 1 písm. d) zákona č. 7/2005 Z.z. pohľadávkou nedotknutou a je ju možné naďalej voči povinnému uplatňovať počas aj po skončení jeho konkurzného konania. Pohľadávka oprávneného je oddĺžením povinného nedotknutá a preto exekučné konanie oprávneného môže naďalej pokračovať. Voči pohľadávke oprávneného nenastali žiadne účinky oddĺženia povinného ani nenastala situácia zániku vymáhateľnosti jeho pohľadávky po vyhlásení osobného konkurzu povinného počas exekučného konania.“ Ústavný súd SR v uvedenom náleze v princípe skonštatoval, že náhrada škody voči štatutárovi spoločnosti dlžníka podľa § 135a ods. 5 resp. podľa § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka v situácii kedy si veriteľ nedokáže vymôcť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti dlžníka je škodou úmyselnou. Pri posúdení tejto otázky je „potrebné vždy brať do úvahy skutkové zistenia uvedené v odôvodnení rozhodcovského rozsudku“. Ústavný súd SR v náleze sp. zn. I. ÚS 63/2019-59 zo dňa 19.11.2019 skonštatoval, že zastavením exekúcie oprávneného z dôvodu osobného konkurzu povinného boli porušené ústavné práva oprávneného. Pokiaľ rozhodcovský súd v odôvodnení rozhodcovského rozsudku uvedie, že povinný ako štatutár spoločnosti dlžníka spôsobil úmyselnú škodu v súlade s § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka, tak sa jedná o nedotknutú pohľadávku v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) zákona o konkurze. Poukázal i na iné rozhodnutia exekučného súdu v obdobných veciach, ktoré tento názor rešpektovali, a to 16Ek/1206/2018 z 17.07.2020, 12Ek/211/2017 z 30.04.2020 a 74Ek/1207/2018 z 22.04.2021, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 8CoSr/2/2020-551 zo dňa 30.03.2021, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 56Csr/1/2016-416 zo dňa 17.06.2020, ktorým súd zamietol žalobu žalobcu o zrušenie rozhodcovského rozsudku; z hľadiska merita sporu to bola identická právna, vecná aj procesná situácia, ako je situácia povinného, ktorá vyplynula z rozhodcovského konania sp. zn. RD/10/2021.

7/ Vzhľadom k tomu, že oprávnený má svoju pohľadávku judikovanú právoplatným a vykonateľným nespotrebitel'ským rozhodcovským rozsudkom, ktorý nebol príslušným súdom zrušený, ani nebola odložená jeho vykonateľnosť a ide o konkurzným konaní povinného nedotknutú pohľadávku podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR, navrhol súdu napadnuté uznesenie zrušiť.

8/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

11/ Podľa § 166a ZoKR ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

12/ Podľa § 166e ods. 1, 2 ZoKR o oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovom kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovom kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných

ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide. Oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

13/ Podľa § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR oddĺžením sú nedotknuté pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky.

14/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť oprávneného je dôvodná.

15/ Dôvodom zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie bolo oddĺženie povinného formou konkurzu, pričom ako ďalej vyšší súdny úradník uviedol, pohľadávku oprávneného bolo možné uspokojiť len vo vyhlásenom konkurze. Voči takému posúdeniu stojí obrana oprávneného obsiahnutá v sťažnosti, že i napriek oddĺženiu povinného je možné pohľadávku oprávneného v exekúcii vymáhať, pretože je tzv. nedotknutou pohľadávkou podľa § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR.

16/ V prvom rade sudca poukazuje na nesprávnosť právneho záveru vyššieho súdneho úradníka, že ustanovenie § 167f ZoKR v tomto prípade bráni začatiu a vedeniu exekúcie. Totiž napriek tomu, že vyšší súdny úradník v napadnutom rozhodnutí uviedol, že konkurz na majetok povinného bol skončený oznámením správcu v Obchodnom vestníku č. 230/2020 dňa 30.11.2020, tieto zistenia nenašli svoj odraz v právnom odôvodnení rozhodnutia. Skončením konkurzu končia jeho účinky. Jedným z nich je aj nemožnosť počas konkurzu začať a viesť exekučné konanie. Konania podľa ZoKR (konkurzné, reštrukturalizačné a oddľžovacie) plnia okrem iného aj funkciu exekučného konania, pretože zistené pohľadávky sa uspokojujú z majetku dlžníka alebo z výsledkov jeho činnosti a z toho vyplýva aj prednosť týchto konaní pred exekučnými konaniami. V čase rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka už tento účinok pominul, pretože k stretu konkurzného a exekučného konania, teda ich konkurencii nedošlo (konkurz bol skončený k 31.11.2020, t.j. deň nasledujúci po zverejnení oznámenia v Obchodnom vestníku, exekučné konanie sa začalo dňa 27.07.2021). V prípadoch, v ktorých došlo k zrušeniu konkurzu, avšak oddĺženie trvá, môže byť dôvodom zastavenia exekúcie oddĺženie povinného (nie samotný konkurz) ako skutočnosť brániaca vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, na základe ktorej treba exekúciu zastaviť, resp. v spojení s § 53 ods. 3 písm. b/ Exekučného poriadku v štádiu posudzovania návrhu na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť.

17/ Oddĺženie dlžníka má za následok nevymáhateľnosť len takej pohľadávky, ktorú bolo možné uspokojiť len v konkurze alebo sa v dôsledku oddĺženia považuje za pohľadávku vylúčenú z uspokojenia podľa § 166b ZoKR. Zákonodarcu však stanovil, že pohľadávky uvedené v § 166c ods. 1 ZoKR nebude „oddľžovať“ u fyzických osôb. Tieto pohľadávky musia vzhľadom na ich charakter byť splnené. Na tieto tzv. nedotknuté pohľadávky taxatívne vymenované v § 166c ZoKR nemá oddĺženie dlžníka vplyv a je právne irelevantné, či si veriteľ v konkurze takto pohľadávku prihlási, zákon zachováva ich vymáhateľnosť v celom rozsahu počas oddľžovacieho konania a aj po jeho skončení.

18/ Z rozhodcovského rozsudku vydaného ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom, sp. zn. RD/10/2021 z 19.04.2021 vyplýva, že súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi náhradu škody v sume 26 707,03 EUR, úrok z omeškania zo sumy 20 000 EUR vo výške 5 % ročne od 07.02.2018 do zaplatenia istiny, náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1 073,78 EUR a náhradu trov rozhodcovského konania v sume 1 538,40 EUR.

19/ Povinný bol rozhodnutím Okresného súdu Nitra, sp. zn. 28OdK/113/2020 zo dňa 05.05.2020, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 90/2020 dňa 13.05.2020 oddĺžený, a to formou konkurzu vyhláseného podľa IV. časti ZoKR. Súd oddĺžil dlžníka (povinného v exekúcii) tak, že ho zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Pri posudzovaní účinkov oddĺženia na pohľadávku, ktorú oprávnený v exekúcii navrhuje vymáhať, musí exekučný súd vychádzať nielen z okamihu jej vzniku, ale primárne z jej charakteru, ktorý určuje, či taká pohľadávka spadá alebo nespadá pod oddĺženie dlžníka (povinného v exekúcii). Charakter pohľadávky je daný exekučným titulom. V uvedenej veci je pohľadávka, ktorú oprávnený v exekúcii navrhuje vymáhať,

pohľadávkou z titulu náhrady škody spôsobenej konateľom obchodnej spoločnosti, a to podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka.

20/ Keďže sa však vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení vôbec nezaoberal tým, či pohľadávku oprávneného je možné posúdiť ako nedotknutú podľa § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR, pri ktorom posúdení nie je rozhodujúci okamih jej vzniku, možno jeho rozhodnutie označiť ako nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné. Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé. Výrok, ktorý nemá svoj obsah v odôvodnení, nemožno za taký považovať. Nakoľko napadnuté uznesenie tieto požiadavky nespĺňalo, sudca ho musel podľa § 250 ods. 2 CSP, vrátane závislého výroku o trovách exekučného konania, zrušiť. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník bude postupovať podľa ust. § 53 ods. 1 Exekučného poriadku, pričom ak posúdi, že pohľadávka oprávneného je nedotknutou pohľadávkou podľa § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR ako tvrdil oprávnený, a nezistí iné dôvody, pre ktoré nemožno exekúciu nariadiť, vydá poverenie na vykonanie exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).